

A vadász egyedül maradt. Aztán mégsem. A fa legalsó ágán felfedezett két élőlényt, egy rövidebb és egy hosszabb nyüvet. Óvatosan leemelte őket az ágról, a tenyerébe helyezte e furcsa teremtményeket, átgázolt a hullákon, s amikor a kör széléhez ért, két

térdre ereszkedve kitette a két nyüvet a körön kívül eső területre. A vadász arcán áhítat volt és derű, mámor és diadal, alázat és megbékélés.

– Szaporodjatok – mondta –, sokasodjatok, árasz-
szátok el a földet, és hajtsátok uralmatok alá!

BÁGER GUSZTÁV

Kagyló

Oláh János 70. születésnapjára

*ahogy a tegnap tengerpartja
egyre távolabb kerül –
nem sietünk sehova
de hogy ragaszkodjon
agyunk a megszokotthoz
partjába kapaszkodik a víz
s a tekintet is mintha csüngne
a sokszor látottakon
meg ott az a fix pont ami nyugtat –
kicsit ideges az ember
mikor órákon át mást se lát
mint a hullámzó tajtékokat
és akkor végre eszébe jut
mit csináljon
kiveszi zsebéből a kagylót
amit erre az esetre tett el
s akkor látja bizony
a zsebóra fedele alatt
szivárvány szív dobog*

Bevezető az összhangzattanhoz

A politikai költészet margójára

*told asztalod ütközésig
tapogasd ki szekrény tetején
porosodó lantodat
ha lomtalanításkor guberált trombitád
véggépp felhúrozhatatlan*